

saa længe som Bude og Skrivere, der har fra 1,000 til 1,800 Kr. Jeg vil anmode den højtærede Minister om at se velvilligt paa denne Sag, og Finansudvalget vil maaske kunne forhandle med den højtærede Minister derom. Det forekommer mig, at man burde stille de 14 Damer ens, deres Arbejde er i Virkeligheden ens, og deres Dygtighed er sikkert ogsaa den samme. Jeg har endda den Tro, at adskillige af dem, som ikke er rykket op, endog er betydelig dygtigere end enkelte af de fire, som er rykket op, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Stillede man dem ganske ens og lod dem begynde fra neden med 1,000 Kr., som Budene maatte i sin Tid, da vi gav Lønningslovene for Ministerierne, sparede man de fire Gange 500 Kr. eller 2,000 Kr., altsaa til Lønninger af de to. Hvis man imidlertid mener, at man vil lade de fire rykke op og ikke de andre, maa man se at faa Medhjælpssummen til disse Ekstraarbejdere forhøjet ret betydeligt, thi at lade dem fortsætte paa de nuværende Vilkaar, altsaa med 50 Kr. om Maaneden, er ikke rimeligt, det tror jeg, den højtærede Minister vil erkende.

Hermed er jeg færdig med de enkelte Bemærkninger, jeg havde at gøre.

N. Frederiksen: Jeg ønsker først at omtale et Par Spørgsmaal om lokale Forhold i min Valgkreds. Jeg vil rette den Henstilling til den højtærede Trafikminister, om det ikke var muligt, at vi paa den Finanslov, som vi nu behandler, kunde faa optaget en Bevilling til en Ombygning af Viby Stationsbygning. Det er en af de Stationsbygninger, hvor Forholdene særlig vedrørende Postkontoret er alleruheldigst. Der er Gang paa Gang fra Postmesteren henstillet, om disse Forhold ikke kunde ændres, og jeg haaber, det skal kunne ske denne Gang.

Dernæst vil jeg rette den Henstilling til den højtærede Trafikminister, om det ikke var muligt at faa et Billetsalgsted og et Vigespor paa Roskilde—Kalundborg-Banen ved Glim, hvilket vilde være overordentlig heldigt for en Kreds af Beboerne derude. Et Andragende i saa Henseende har tidligere været indsendt til Rigsdagen, men Bevillingen blev af Besparelseshensyn ikke opført paa Finansloven.

Jeg vil saa takke den højtærede Trafikminister for den lille Bevilling paa det foreliggende Finanslovsforslag til den sjællandske Midtbane. Det er mig en Glæde at se, at den sjællandske Midtbane, der

betyder saa overordentlig meget for den vestlige Del af min Valgkreds, nu begynder at figurere paa Finansloven, men ganske vist er Bevillingen saa lille, at Glæden bliver noget begrænset. Vi har derude i Horns Herred Aar efter Aar ventet paa denne Bane, der er neppe noget Sted i Danmark, hvor Befolkningen bliver mere stifmoderligt behandlet med Trafikmidler end netop dette, og af een Grund til føler vi os brøstholdne. Vi var blevet enige om at bygge en Privatbane, men denne maatte vige, da den sjællandske Midtbane blev vedtaget i 1908. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, om det ikke var muligt, at den Bevilling til Nyanlæg af Jernbaner ifølge Loven af 1908, der paa Finansloven andrager 1,030,000 Kr., kunde forhøjes, saa at Arbejdet kunde foregaa med større Hast og Funder—Bramminge-Banen snart blive færdig, hvorved vi i en nær Fremtid kunde faa vor Bane i Horns Herred.

Jeg har dernæst overfor den højtærede Indenrigsminister en Henstilling at gøre, som staar i Forbindelse med det, jeg her har nævnt. Vi har i Horns Herred maattet bøde paa de daarlige Trafikforhold ved at starte en Automobilrute fra Roskilde til Skibby, og den har besørget Posttrafikken mellem de to Steder. Vi var en Kreds af Mænd derude, som dannede et Selskab for at faa denne Rute i Gang, men økonomisk havde vi et ynkeligt Resultat af det Aktieselskab. Vi kørte halvandet Aar og kørte hele Aktiekapitalen op. Saa overdrog vi Selskabet til en Privatmand, der skulde fortsætte Driften, og denne Mand har lovet at føre Ruten igennem, hvis han kan faa en passende Betaling for Postbesørgelsen derude. Jeg vil derfor henstille, om det ikke var muligt, at der paa Finansloven eller ad anden Vej gaves en Bevilling, saa at denne Automobilrute kunde holdes i Gang, og vi i Horns Herred kunde faa Postbesørgelse to Gange daglig. Forholdene er der saa middelalderlige, at man kører med Hestediligence, og man kan bruge $3\frac{1}{2}$ Time om at køre fra Roskilde til Skibby. Tidt kan Landpostbudene ikke naa ind til Diligencen, saa at Breve og Postpakker maa ligge i 24 Timer, inden de kan sendes videre. Jeg vilde sætte overordentlig Pris paa, om et Andragende til Generaldirektoratet angaaende denne Sag blev imødekommet.

Dernæst vil jeg omtale enkelte Spørgsmaal vedrørende vor Ernærings- og Forsyningspolitik siden Krigens Udbrud. Det